ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 18ης Νοεμβρίου 1975 *

Αντικείμενο της υποθέσεως:

Ερμηνεία της αποφάσεως της Επιτροπής της 17ης Ιουλίου 1962 (GU 76 της 24.8.1962, σ. 2140) και ορισμένων διατάξεων του κανονισμού 13/64/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 5ης Φεβρουαρίου 1964 περί σταδιακής δημιουργίας κοινής οργανώσεως αγορών στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (GU 34 της 27.2.1964, σ. 549).

Διατακτικό της αποφάσεως:

Η απόφαση της 17ης Ιουλίου 1962 σε συνδυασμό με τον κανονισμό 13/64, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 82/64, γεννά, για τον επιχειρηματία, το δικαίωμα να μην πληρώσει παρά την ενδοκοινοτική εισφορά, υπό την προϋπόθεση να αποδείξει, προσκομίζοντας πιστοποιητικό ΔΔ4, την πλήρωση των όρων που είναι απαραίτητοι για να επωφεληθεί της ενδοκοινοτικής εισφοράς, το κράτος μέλος όμως, που δεν έλαβε τα μέτρα ουσιαστικής εκτελέσεως της αποφάσεως αυτής δεν μπορεί να αντιτάξει στους επιχειρηματίες τη μη εκπλήρωση των υποχρεώσεων που περιλαμβάνει και πρέπει, προσωρινά, να επιτρέψει άλλους κατάλληλους τρόπους αποδείξεως της πληρώσεως των εν λόγω όρων.

Πρόταση του γενικού εισαγγελέα:

Πρότεινε να δοθεί η απάντηση ότι:

α) Βάσει των συνδυασμένων διατάξεων του κανονισμού 13/64 και της αποφάσεως της Επιτροπής της 17ης Ιουλίου 1962, οι εισαγωγείς εμπορευμάτων που προέρχονται από άλλα κράτη μέλη και υπέκειντο στον κανονισμό 13/64 δεν τύγχαναν από 1ης Νοεμβρίου 1964, ανεξάρτητα από τις εξαιρέσεις που καθιερώνει η απόφαση και από τη θέσπιση εθνικών διατάξεων, του ευεργετήματος του ενδοκοινοτικού καθεστώτος παρά μόνο αν προσκομίζονταν για τα εμπορεύματα αυτά πιστοποιητικά ΔΔ4.

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

Το ίδιο ισχύει καταρχήν όταν οι πράξεις αποστολής πραγματοποιήθηκαν στο κράτος εξαγωγής πριν την προαναφερθείσα ημερομηνία.

β) Η εφαρμογή του ενδοκοινοτικού καθεστώτος παρέμεινε περιορισμένη στα εμπορεύματα για τα οποία προσκομίστηκαν πιστοποιητικά ΔΔ4, δηλαδή σε εκείνα που μεταφέρθηκαν απευθείας από το κράτος μέλος εξαγωγής στο κράτος μέλος εισαγωγής.